

pracovního úřadu. S Goldbergem máme na krku spoustu žalob a nikdo neví, jak to dopadne.

Kateřina: Mě tohle nedojímá.

Teremin: Jenom ti chci vysvětlit, že moje situace je složitá.

Kateřina: A jak ses do téhle situace dostal?

Teremin: To je otázka.

Kateřina: Ale o tom právě mluvím.

Teremin: A jak ty ses dostala do té své situace? Žiješ sama v cizí zemi neschopná navázat kontakt s lidmi kolem sebe. Žebřeš o lásku u někoho, kdo tě opustil před pěti lety.

Kateřina: Jsi můj muž a já tě miluju.

Teremin: Nejsem tvůj muž. Nechal jsem náš sňatek zrušit.

Kateřina: Cože? Kdy?

Teremin: Kdy otevřeli v New Yorku ruskou ambasádu?

Kateřina: V třicátém čtvrtém.

Teremin: Tak to budou dva roky.

Kateřina: To myslíš vážně? Nepotřeboval jsi můj souhlas?

Teremin: Aplikovali jsme na to paragraf N1.

Kateřina: Co je paragraf N1?

Teremin: Členství ve fašistické organizaci, nebo kontakt s ní.

Kateřina: Řekl jsi jim, že jsem fašista?

Teremin: Řekl jsem jim, že občas chodíš na jejich mítinky, nic víc.

Kateřina: A oni tomu uvěřili?

Teremin: Měl jsem nějaké fotografie.

Kateřina: Jaké?

Teremin: To je jedno.

Kateřina: Jaké jsi měl fotografie?

Teremin: Představ si, já jsem ti udělal takovou montáž.

Vzal jsem jednu tvoji starou fotku...

Kateřina: Jakou?

Teremin: Takovou tu fotku, jak mi máváš na Petušinském nádraží, a z té jsem tě vystříhl.

Kateřina: Ty jsi zničil tuhle krásnou fotku?

Teremin: Nezničil. Já jsem ji vložil – tedy tvoji postavu – jsem vložil do jiné fotky, do davu lidí z jedné fašistické demonstrace. Vypadalo to úžasně.

Kateřina: Teremine!

Teremin: Myslel jsem, že to tak bude snažíš.

Kateřina: A co? Vyšlo to?

Teremin: Ano. Bylo to tak snažíš.